

gen; de gældende bestemmelser hjemler i modsætning til § 30 i F. 155 udtrykkeligt kommunalbestyrelsen beføjelse til at nægte fremme af selve sagen om den private kloakering af et areal i byzone, hvis hensynet til en etapedeling af byudviklingen taler imod arealets udstykning til bebyggelse på det pågældende tidspunkt.

Spørgsmål 20:

Kan ministeren yderligere uddybe det sidste afsnit af bemærkningerne til § 15 og redegøre for sine planer om decentralisering inden for den primærkommunale planlægning?

Svar:

Efter de foreløbige skitser til indholdet af den næste etape af planlovsreformen påregnes de nuværende forskellige primærkommunale detailplantyper afløst af kun én eller to planformer. Medens de kommunale byplanbestemmelser efter de gældende regler kræver kommunalbestyrelsens vedtagelse og boligministerens godkendelse (stadfæstelse), er det hensigten at foreslå en ny ordning, hvorefter den primærkommunale detailbyplanlægning ikke skal godkendes af nogen anden myndighed, når den er i overensstemmelse med en godkendt oversigtlig plan for hele kommunen (svarende til de nuværende dispositionsplaner). En undtagelse bør dog muligvis gøres i tilfælde, hvor der fremsættes indsigelser mod et forslag til sådanne byplanbestemmelser, eventuelt blot i de tilfælde hvor indsigelsen går ud på, at de påtænkte bestemmelser ikke er i overensstemmelse med oversigtsplanen. I disse undtagelsestilfælde, hvor en godkendelse af detailbyplaner fortsat må kræves, påregnes godkendelseskompetencen decentraliseret til amtsrådene.

Den beskrevne nyordning forudsætter, at alle kommuner bliver „byplanpligtige“ og tilvejebringer en oversigtlig byplan for hele kommunen. Det overvejes at foreslå beføjelsen til at godkende disse oversigtlige byplaner overført fra boligministeren til amtsrådet i takt med fremkomsten af godkendte regionplaner, hvormed de kommunale planer skal være i overensstemmelse, jfr. også § 15, stk. 1, i forslaget til lov om lands- og regionplanlægning.

I de foreløbige skitser til den fortsatte

planlovsreform indgår endvidere tanker om at ændre de gældende dispensationsbestemmelser især i bygge-loven, således at der tillægges kommunalbestyrelserne betydeligt udvidede dispensationskompetencer i forbindelse med en øget offentlighed omkring sådanne sager og en forbedret mulighed for naboer og andre, som berøres af dispensationen, for at gøre deres synspunkter gældende, før afgørelse træffes.

Spørgsmål 21:

Kan ministeren — eventuelt i en form, der kan anvendes i betænkningen — redegøre for arten og omfanget af den i § 16 omhandlede redegørelse?

Svar:

Formålet med de regelmæssige redegørelser fra amtsrådene er først og fremmest at oplyse såvel centraladministrationen som offentligheden om, hvorvidt den i periodens løb stedfundne udvikling inden for amtet, herunder den udførte supplerende planlægning og sektorplanlægning, er i overensstemmelse med regionplanen og dens målsætning. Kravet om regelmæssig udarbejdelse af sådanne redegørelser understøtter regionplanlægningens nødvendige karakter af kontinuerlig planlægning, og som anført i besvarelsen af spørgsmål 22 må det forventes, at redegørelserne kan give anledning til, at der må udarbejdes tillæg til en regionplan.

Omfanget af redegørelserne skal ikke være større, end at det nævnte formål med dem kan opfyldes.

Spørgsmål 22:

Ad § 17. Kan ministeren supplere bemærkningerne til denne paragraf, så det kommer til at fremgå klart, hvilke bemyndigelser der herved tillægges såvel amtsrådet som ministeren, hvilke betingelser der må være opfyldt, hvilken procedure der skal følges, og om der herved etableres muligheder, der kan misbruges til at handle hen over hovedet på primærkommunerne? Endelig ønskes en redegørelse for behovet for denne bestemmelse.

Svar:

En regionplan vil fastlægge retningslinierne for arealanvendelsen under et tidsperspektiv på antagelig 12-15 år. Retnings-